

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.015/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (eljáró kamarai jogtanácsos: eljáró felperesi képviselő; felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 13.K.700.496/2025/9. számú ítélete

...

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy a megbízási díj fizetéssel érintett időszak kezdő időpontja 2022. február 1. napja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 67.000 (hatvanhétézer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. február 1. napjától 2024. december 31. napjáig (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes helységi Rendőrkapitányságának állományában teljesített szolgálatot, 2024. április 28-ig nyomozó, 2024. május 1. napjától vizsgáló beosztásban. Ezen időszak alatt a beosztásához nem tartozóan rendszeresen ellátott nyomozóként vizsgálói, majd vizsgálóként nyomozói feladatokat, amelynek kapcsán megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője a számla számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és a védirat

[2] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perbeli időszakra vonatkozóan az illetményalap 100%-ának megfelelő összegű megbízási díj és annak törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes a védiratában a megbízási díj jogalapját és összegét vitatva a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.352.750 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2) bekezdésére, (5)-(6) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. §-ára, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésére, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 348. § (1)-(2) bekezdéseire, nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet (a

továbbiakban: Nyer.) 133. §-ára és 150. § (1) bekezdésére alapította. Rögzítette, hogy a nyomozói és vizsgálói beosztások különböző feladatokat takarnak; a felperes a perbeli időszakban végig, a büntetőeljárás mindkét szakaszában önállóan, ügyelődőként járt el, és nem kizárólag csak részcsелеkményeket, hanem teljes eljárások feladatait végezte.

[5] A kialakult joggyakorlatot felhívva megállapította, önmagában az a körülmény, hogy a felperes munkaköri leírásában szerepel a beosztásától eltérő feladatok ellátása, nem értékelhető akként, hogy azokat a felperesnek ellentételezés nélkül kellett végeznie. A munkáltató utasítási joga nem korlátlan, csak olyan feladatot határozhat meg az adott munkakörhöz rendelt, amely annak keretei közé tartozik, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség.

[6] Rögzítette ítélete indokolásában, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával történt módosítását követően is megállapítható a felperes esetében a jelentős többletmunka, hiszen a teljes perbeli időszakban a munkaideje $2/3 - 1/3$ arányában oszlott meg – az aktuális beosztásától függetlenül – a vizsgálati és nyomozati feladatok végzése. Az volt az általános, hogy a kinevezésétől függetlenül az ügyeket végig vitte, tehát mind a nyomozói, mind a vizsgálói feladatokat egy személyben látta el, így többletfeladatot végzett, amelyért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult. Kiemelte azt is, hogy az alperes a 2024. május 1. napját követő időszak vonatkozásában felhívás ellenére nem nyilatkozott arról, hogy a felperes által előadottakat vitatja-e, illetve álláspontja alátámasztásául nem csatolt sem okiratot, sem erre az időszakra vonatkozó részletes kimutatást, így a felperes által előadottak a vizsgálói beosztása időtartamára nem vitatott tényként tekintendők.

[7] A megbízási díj összegének megállapítása során figyelemmel volt a többletfeladat gyakoriságára és mértékére, illetve arra a körülményre, hogy az külön terheléssel járt a felperes számára, a napi szolgálatai nem voltak előre tervezhetőek, az elvégzendő feladatok között folyamatosan priorizálni kellett. Összességében az illetményalap 100%-ának megfelelő összegű megbízási díj iránti kereseti igényt nem találta eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes a fellebbezésében – tartalmát tekintve – az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítéletében helytelen következtetéseket vont le, ugyanis a felperes a szolgálati jogviszony létesítésével önként vállalta, hogy a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt előírások rá is vonatkoznak, amelyekre tekintettel a számára jogszerűen előírt és meghatározott feladatokat köteles volt ellátni. A felperes a büntügyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységek végzése mellett nem látott el olyan jellegű többletfeladatot, amely megbízási díj fizetését indokolta volna. A Be. és a Nyer. ugyan szakaszokra osztja a büntetőeljárást, ez azonban nem jelenti a szakaszok közti átfedés lehetőségének kizárását, a gyakorlatban ez az átfedés megnyilvánul pl. a forrányomos tevékenység során. A rendőrség, mint nyomozó szerv tekintetében a nyomozói és vizsgálati feladatokat nem lehet a gyanúsítás megtörténtehez kötni, e két feladatnak a felperes által kifejtett elkülönítése a nyomozó szervek

működőképességét ellehetetlenítené. Nincs olyan jogszabályhely, amely kategorikusan elhatárolná egymástól a nyomozói és vizsgálói feladatköröket, azokat kizárólag a gyakorlat alapján lehet értelmezni.

[9] A felperes készenléti rendszerben bűnügyi készenléti, úgynevezett bűnügyi forrányomos szolgálatot látott el, amelynek teljesítéséért a Hszt. alapján készenléti díjazásban, és amennyiben nem szolgálati időben látja el a feladatát, a túlszolgálat ellentételezéseként – döntésének megfelelően – szabadidőben vagy díjazásban részesült. A készenléti szolgálat alatt valamennyi szükséges és indokolt forrányomos nyomozási cselekmény elvégzése is feladata, melyet a munkaköri leírása is rögzít.

[10] A vizsgálói, majd a nyomozási feladatokat a felperes nem az eredeti szolgálati beosztása melletti többletfeladatként, hanem az adott bűnügyi tevékenységhez és a beosztásához tartozó szolgálati feladatként hajtotta végre; ezen túlmenően nem valósult meg olyan magasabb felelősségi kör sem, amely a megbízási díjra való jogosultságot megalapozhatta volna. A vizsgálói jellegű feladatok, majd a beosztásváltást követően a nyomozati tevékenységek kifejtése nem járt többlettevékenységgel, nem generált többletfeladatokat, így nem adhat alapot megbízási díj megállapítására, figyelemmel a Hszt. 71. § (5)-(6) bekezdéseire is. A bűnügyi szolgálati hivatásos beosztások tekintetében lehetőség van a kiemelkedő vagy az átlagtól nagyobb igénybevételt jelentő terhelés elismerésére (pl. teljesítményjuttatás, jutalom, előléptetés stb.) azonban ilyen nem történt, a felperes nem végzett olyan jellegű többletfeladatot, ami ezen jogcímre jogosította volna.

[11] Hivatkozott a Hszt. 2023. február 1-jétől hatályos 102. § (1) bekezdés b) pontjára, miszerint a hivatásos állomány tagja nemcsak a szolgálati beosztásából eredő, hanem – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó szolgálati feladatait is köteles végrehajtani. A Hszt. 71. § (3) bekezdése alapján a hivatásos állomány tagja a 71. § (5) bekezdése szerinti díjazásra akkor jogosult, ha a 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez, és a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörrel való megbízás nem eseti jellegű.

[12] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében – annak indokaival és jogszabály értelmezésével egyetértve – az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Hszt. 2023. február 1-jei módosításának megítélése körében kialakult ítélkezési gyakorlat szemléltetéseként hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.031/2024/4. számú ítéletére.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[13] A fellebbezés nem alapos.

[14] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatok figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú ítéleti tényállást nem vitatta, a törvényszék megbízási díj összegszerűségére vonatkozó mérlegelési tevékenységét sem kifogásolta; az elsőfokú ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel az ítéltábla is egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben az alábbiakra mutat rá.

[15] Az alperes által vitatott anyagi jogi jogkérdést az képezte, hogy mely feladatok tartoznak a nyomozói, valamint a vizsgálói beosztás körébe; e kérdés tekintetében az elsőfokú bíróság jogszerűen foglalt állást. A 30/2015. BM rendelet 2. melléklete külön beosztásként rendszeresítette a nyomozó, illetve a vizsgáló beosztásokat, tehát a nyomozó hatóság feladatainak ellátására nem egyetlen, hanem több beosztást hozott létre. Ezen beosztásokhoz tartozó munkaköri feladatokat jogszabály vagy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 23. § (4) bekezdés c) pontja alapján kiadott normatív utasítás (ORFK utasítás) nem részletezi, arról a jogalkotó a büntetőeljárás szabályokban gondoskodott. Eszerint a Be. 348. § (2) bekezdése alapján a nyomozás felderítésből és vizsgálatból áll; a Be. LX. Fejezete rögzíti a felderítés, míg LXI. Fejezete a vizsgálat külön eljárási szabályait; a Be. 31. § (2) bekezdése értelmében a nyomozó hatóság az előkészítő eljárás és a felderítés során önállóan, a vizsgálat során az ügyészség irányításával jár el. A Be. 866. § (1) bekezdés b) pontja alapján kiadott Nyer. a nyomozásra vonatkozó eljárási szabályok között rendelkezik a nyomozás megindítása, elrendelése (70-75. alcímek), a felderítés (76. alcím) és a vizsgálat (78. alcím) szabályairól. A felderítés és a vizsgálat szakaszai közötti elhatárolást a gyanúsított kihallgatás (77. alcím) eljárási cselekménye jelenti; jogszabályi kivételekkel, amennyiben a gyanúsítás közlése (Nyer. 144. § (1) bekezdés) törvényi feltételei megállnak, az ügyészség által irányított vizsgálatot kell lefolytatni (Nyer. 147. § (3) bekezdés), ennek hiányában a felderítés szabályai szerint folytatódik az eljárás (Nyer. 146. § (3) bekezdés).

[16] A fentiek szerint a nyomozás eljárási folyamatában közreműködő nyomozó és a vizsgáló munkaköri feladatai között éles határ nem állapítható meg ugyan, azonban a vizsgáló és a nyomozó feladatai egymástól alapvetően elhatárolhatók. A felperes munkaköri leírásában rögzített nyomozási cselekmények lefolytatása a nyomozói beosztás, míg a vizsgálati cselekmények elvégzése a vizsgálói beosztás részét képezheti. Az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított jelentőséget annak is, hogy a nyomozó hatósági feladatokat ellátó alperesnél a 30/2015. BM rendelet 2. melléklete elkülöníti a vizsgáló és a nyomozó beosztást, és helyesen állapította meg, hogy a felperes rendszeresen nyomozóként vizsgálói, vizsgálóként pedig nyomozói többletfeladatokat látott el.

[17] Önmagában abból, hogy a hivatásos állomány tagja a munkaköri leírása szerint a fellebbezésben hivatkozott készenléti (forrányomos) szolgálatok ellátására köteles, még nem következik az, hogy az eredeti beosztásához nem tartozó feladatokat a munkaköre részeként lenne köteles ellátni. A másodfokú bíróság nem osztotta az alperes azon

álláspontját, hogy a vizsgáló és a nyomozó beosztásokhoz ugyanazon, a nyomozó hatóság által elvégzendő büntetőeljárási feladatok tartoznak, legfeljebb hangsúlyeltolódás állapítható meg, mert ezen értelmezés az önálló beosztásokkal kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket kiüresítené. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat az alperes álláspontjával szemben nem a munkaidőn felül, túlmunkával ellátott feladatot, hanem az adott beosztáshoz nem tartozó feladatot jelenti, amely – vizsgálói, illetve nyomozati – tevékenységeket a felperes kétségkívül az aktuális beosztásának – nyomozói, illetve vizsgálói – feladatai mellett látta el.

[18] Az irányadó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Kf.VII.45.079/2021/6. számú ítéletében a Kúria kimondta, hogy az alperesnek az a joga, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Az alperesnél a felperes nyomozói, majd vizsgálói beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztása (munkaköre). A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a ténylegesen ellátandó feladatokat.

[19] Az alperes a fellebbezésében érvelt azzal is, hogy a felperes a bűnügyi forrányomos szolgálat teljesítéséért készenléti díjazásban részesült, azonban ezzel kapcsolatban a fellebbezés a másodfokú bíróság által vizsgálható, a jelen ügyre vonatkoztatható jogi okfejtést és jogszabálysértést [Kp. 99. § (1) bekezdés, 100. § (2) bekezdés b) pont] nem tartalmazott. Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a Hszt. 71. § (5)-(6) bekezdéseire, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően ugyancsak nem adott elő. Nem releváns az alperes egyéb elismerésre történő hivatkozása sem a megbízási díjra való jogosultság, illetve annak összecszerúsége tekintetében. Mindezek szerint az elsőfokú bíróság által megvalósított jogszabálysértés a fellebbezésben hivatkozott körben – a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdései, valamint 71. § (1) bekezdése, (5)-(6) bekezdései tekintetében – nem állapítható meg.

[20] Az ítéltábla rámutat arra is, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítása során a jogalkotó a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogcímet megtartotta, és – „A szolgálati viszony tartalma” elnevezésű X. Fejezetben meghatározott rendelkezésektől elkülönítetten, „A szolgálati viszony módosítása” elnevezésű VIII. Fejezetben – továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy annak megállapítását az újraszabályozott (3) bekezdésben a korábbiakhoz képest szigorúbb feltételekhez kötötte. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az ott megjelölt egyes szolgálati feladatait a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult, mert a bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3) bekezdését és 102. § (1) bekezdés b) pontját együttesen és egymásra tekintettel kell értelmeznie. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, mivel ezen

értelmezéssel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése kiüresedne. E jogszabályértelmezés tekintetében a Fővárosi Ítéltábla ítélkezési gyakorlata egységes (ld. többek között Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.434/2025/5., 3.Kf.700.161/2025/4.); annak az elsőfokú ítélet mindenben megfelelő.

[21] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes rendszeresen, visszatérően – 2023. február 1. napját követően is, számára jelentős többletmunkát eredményezve, nem eseti jelleggel – a beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (3) bekezdését a tényállással összevetve helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes az eredeti szolgálati beosztása mellett az ahhoz nem tartozó – vizsgálói, majd nyomozói – feladatkört látott el rendszeresen, ezért a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult.

[22] Mivel az alperes a megbízási díj mértékét, a törvényszékösszegezés körében megvalósított mérlegelési tevékenységét fellebbezésében nem támadta, e körben az ítéltáblának felülbírálatot nem kellett végeznie.

[23] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[24] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszt a felperes másodfokú perkielégének a megfizetésére, amelynek összegét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdései, 82. § (3) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint (4) bekezdésére figyelemmel a felperes felszámításával egyezően állapította meg.

[25] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott összegű (108.220 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja és 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 22.

dr. Antal Regina s. k.	dr. Józsa Ágnes s. k.	dr. Koós Szabolcs s. k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró